

Uchwała Nr XXXVII/360/2018
Rady Powiatu w Olsztynie
z dnia 26 października 2018 r.

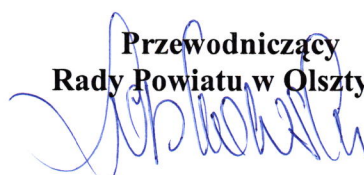
w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Olsztynie

Na podstawie art. 229 pkt 4) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 z późn. zm.), **uchwała się**, co następuje:

§ 1. Po zapoznaniu się ze skargą Państwa Patrycji i Andrzeja Ł. na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Olsztynie:

- 1) w zakresie zarzutów dotyczących niewłaściwej i niezgodnej z prawem działalności Dyrektora PCPR, jako organizatora pieczy zastępczej w powiecie olsztyńskim – Rada Powiatu uznaje skargę za bezzasadną,
- 2) w zakresie żądań skarżących, dotyczących zmiany sposobu rozwiązania umowy i wypłaty zaległego wynagrodzenia – Rada Powiatu odstępuje od zajmowania stanowiska z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Powiatu w Olsztynie
Jerzy Laskowski

UZASADNIENIE

W dniu 9 października 2018 r., do Rady Powiatu w Olsztynie, za pośrednictwem Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie, wpłynęła skarga Państwa Patrycji i Andrzeja Ł. na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Olsztynie.

Skarżący, których od grudnia 2007 roku, łączyła z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Olsztynie umowa na pełnienie funkcji zawodowej rodziny zastępczej o charakterze pogotowia opiekuńczego przedłożyli w skardze informacje na temat przyczyn i sposobu rozwiązania przedmiotowej umowy przez Dyrektora PCPR.

Skarżący poinformowali, że w dniu 12 kwietnia 2018 r. Dyrektor PCPR zwrócił się do nich z prośbą o przyjęcie do pogotowia opiekuńczego trójki rodzeństwa. Państwo Ł. odmówili przyjęcia najstarszego, 10-letniego dziecka, zgłaszając jednocześnie gotowość przyjęcia dwójki młodszych dzieci. Państwo Ł. argumentowali swoją odmowę faktem, że przebywało już u nich wtedy jedno dziecko – dwutygodniowy wcześniak, stanem zdrowia najstarszego z trójki rodzeństwa, oraz brakiem możliwości zapewnienia odpowiedniej opieki wszystkim dzieciom,

które miałyby trafić do nich w ramach pieczy zastępczej. Tego samego dnia Dyrektor PCPR rozwiązał z Państwem Ł., w trybie natychmiastowym, umowę o pełnienie funkcji zawodowej rodziny zastępczej o charakterze pogotowia opiekuńczego. Jednocześnie dziecko, dotychczas przebywające w rodzinie zastępczej Państwa Ł. zostało w trybie natychmiastowym przeniesione do innej rodziny.

Zdaniem skarżących forma wypowiedzenia umowy zastosowana przez Dyrektora PCPR była nieprawidłowa. W związku z powyższym żądają rozwiązania umowy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, podziękowania za ponad 10 lat nienagannej pracy, wypłaty zaległego wynagrodzenia z uwzględnieniem okresu urlopowego i wszystkich należnych świadczeń.

Skarżący zarzucili Dyrektorowi PCPR, jako organizatorowi pieczy zastępczej w powiecie olsztyńskim podejmowanie niewłaściwych i niezgodnych z prawem działań, m.in.:

- zmuszania zawodowych rodzin zastępczych do przyjmowania określonej jednostronnie przez siebie liczby podopiecznych,
- zawierania i rozwiązywania umów niezgodnie z przepisami prawa,
- nierespektowania wewnętrznych procedur i zasady dobra dziecka np. przy przenoszeniu podopiecznych, nie zważając na procedury zaprzyjaźniania,
- preferowanie trybu nakazowego a nie partnerskiego w relacjach z rodzinami zastępczymi.

Skarga została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Rewizyjną Rady Powiatu w Olsztynie.

Komisja rozpatrywała skargę na posiedzeniu w dniu 23 października 2018 r., podczas którego zapoznana się ze skargą i wyjaśnieniami Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Olsztynie.

Dyrektor PCPR przedłożył Komisji następujące informacje:

- odmowa przyjęcia dzieci przez Państwa Ł., była kolejnym tego typu przypadkiem, m.in. w maju 2017 roku Państwo Ł. odmówili przyjęcia trójki rodzeństwa, pomimo że w tamtym czasie nie przebywało pod ich opieką żadne dziecko,
- w lipcu 2017 roku Państwo Ł. poinformowali PCPR o możliwości przyjęcia pod swoją opiekę jedynie 3 wychowanków, deklarowali jednak jednocześnie przyjęcie większej ilości dzieci w sytuacjach szczególnych,
- 12 kwietnia 2018 roku miała miejsce sytuacja szczególna, w sytuacji zagrażającej zdrowiu i życiu dzieci, koniecznym było natychmiastowe umieszczenie w pogotowiu rodzinnym trójki rodzeństwa w wieku 14 miesięcy, 5 lat i 10 lat. PCPR podjęło decyzję o umieszczeniu dzieci w pogotowiu rodzinnym Państwa Ł., w którym przebywało tylko jedno dziecko. W dwóch pozostałych pogotowiuach rodzinnych na terenie powiatu olsztyńskiego przebywało w tym czasie po czworo dzieci. Państwo Ł. zgodzili się na przyjęcie tylko dwójki młodszych dzieci, mimo że byli informowani o silnej więzi łączącej rodzeństwo oraz, że rozdzielenie może stanowić dodatkową traumę dla dzieci zabranych interwencyjnie z rodzinnego domu,
- zasadą w takich przypadkach, określoną przepisami prawa, jest podejmowanie wszelkich możliwych czynności, by nie rozdzielać rodzeństwa,
- dwukrotna odmowa przyjęcia dzieci przez okres niespełna roku była dla PCPR jednoznaczna z rezygnacją Państwa Ł. ze współpracy z Centrum,
- umowa zawarta w dniu 28 grudnia 2007 r. przewidywała możliwość rozwiązania jej przez zleceniodawcę ze skutkiem natychmiastowym, w przypadku niewywiązania się przez zleceniobiorcę z przyjętych zadań,
- w przypadku umieszczania dzieci w pogotowiu opiekuńczym nie ma zastosowania procedura zaprzyjaźniania.

W świetle powyższego, działania Dyrektora PCPR należy uznać za prawnie i faktycznie uzasadnione. W konsekwencji Komisja Rewizyjna postanowiła uznać skargę Państwa Partycji i Andrzeja Ł., w części dotyczącej niewłaściwej i niezgodnej z prawem

działalności Dyrektora PCPR, jako organizatora pieczy zastępczej w powiecie olsztyńskim, za bezzasadną.

Odnosząc się do żądań Skarżących dotyczących zmiany sposobu rozwiązania umowy, wypłaty zaległego wynagrodzenia i innych świadczeń, Komisja uznała, że nie posiada kompetencji do prawnej oceny przedstawionej sytuacji. Organem właściwym do rozstrzygnięcia tego typu sporów jest właściwy sąd powszechny. W związku z powyższym Komisja proponuje Radzie Powiatu odstąpienie od zajmowania stanowiska w tej kwestii.